

om man for det næste Aar vil komme til at ligne Skat paa hele denne, supponerede Skatteindtægt, idet flere af vedkommende Personer have forladt Staden paa Grund af Krigsbegivenhederne, ligesom disse Forhold jo ogsaa kunne have indvirket skadeligt paa andre Skattehvers Indtægter; under disse Forudsætninger bliver det altsaa mere end 3 pCt., der maa paalignes for at faae den fastsatte Sum ud. Forøvrigt seer jeg ikke nogen Nødvendighed for at opstille et vist Procentbeløb; da det, der skal tilveiebringes, jo maa tilveiebringes, uanset om man beholder Bestemmelsen om 3 pCt. eller ikke. I § 4 er der paalagt Landet en Indkomstskat, med Hensyn til hvilken der her er fremkommet adskillige Bemærkninger. Jeg skal tillade mig at udtale, at saa rigtig en saadan Indkomstskat end kan være, saa mangler her dog det Moment, der er meget vigtigt for Opnaaelsen af et heldigt Resultat, og det er det, at det ikke er givet, hvilken Sum der skal tilveiebringes. Kommunerne have, i og for sig ingen Interesse i at faae Indkomsterne i Kommunerne ansatte til noget større Beløb; naar de komme til en Ansættelse, og Skatten betales derefter, saa maa dette være dem nok. Det kan maaskee være nødvendigt at tye hertil; men jeg troer dog, at der burde forbeholdes Regjeringen Ret til at kontrollere Kommunalbestyrelsernes Ansættelser, idet der ellers maaskee kunde være Anledning til, at frygte for, at de ikke bleve saa paalidelige, som de burde være. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

N. Andersen: Naar der indtræffer Omstændigheder som de, hvorunder vi nu befinde os, der medføre langt større Udgifter, end der kunde dækkes af de ordinære Indtægter, saa er det i sin Orden, at Regjeringen henvender sig til Folkerepresentationen med Begjæring om sørgede Indtægter til at dække de sørgede Udgifter med; det er Noget, der ikke kan overraske Nogen; det er Noget, som Enhver maa være fattet paa; man maa ikke alene være fattet derpaa, men man er ogsaa beredvillig til at yde Alt, hvad der maatte behøves til Fædrelandets Frelse. Jeg skal altsaa ikke sige Noget imod selve Lovudkastets Frem-

komst. Hvad der derimod er Spørgsmaal om, er, om Fordelingen af den foreslaaede Krigsstat er heldig, og det er jo egentlig ogsaa det, Diskussionen har dreiet sig om. Det store Spørgsmaal, som er blevet berørt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), hvorvidt Fordelingen mellem Kjøbstæderne og Landet kan siges at være retfærdig, skal jeg ikke her gaae dybere ind paa; det kan være muligt, at Regjeringen kan være gaaet ud fra Forudsætninger om Fordelingen af en anden Byrde, der maaskee ikke ville slaae til, og som kunde afstedkomme en uretfærdig Fordeling af denne Skat, hvorfor det maaskee vil være nødvendigt at foretage en betydelig Forandring i den foreslaaede Fordeling af Byrden imellem Kjøbstæderne og Landet; men det er Noget, som det Udvalg, der efter al Sandsynlighed vil komme til at behandle Lovforslaget, jo vil komme til at tage under nærmere Overveielse. Hvad angaaer Fordelingen imellem Hartkornsbrugere indbyrdes, da faa de Bemærkninger, jeg her har at gjøre, i det Væsentlige sammen med, hvad der er udtalt af flere ærede foregaaende Talere. Jeg indseer ikke, at der er nogen retfærdig Grund til at fritage de mindre Hartkornsbrugere for denne Skat. Vel var der en saadan Bestemmelse i Loven af 15de Mai 1850, men jeg troer desuagtet, at der ikke er nogen Grund, som taler derfor; thi er der Nogen, der vil have Fordeel af Krigen, saa er det jo Arbejderne. Den Huusmand, som kun har indtil 2 Skjepper Hartkorn, er jo væsentligt henvist til at søge Erhverv som Dagleier og Arbejder, og han er vistnok den, der taber Mindst under de forhaandenværende Forhold, da Arbejdslønnen jo stiger. Det er ikke behageligt at udtale dette ligeoverfor disse mindre Hartkornsbrugere; men jeg anseer det for at være retfærdigt. Naar der er foreslaaet, at nogle af de Hartkornsbrugere, der ere i Militærtjeneste, skulle være fritagne for Krigsstat, da finder jeg dette baade retfærdigt og billigt; ja, jeg finder endogsaa, at de Alle burde være aldeles fritagne for Krigsstat; thi den Skat, de hde Fædrelandet med deres Person, er sandelig større end enhver anden, der kan ydes, og jeg troer derfor, at Enhver, der gjør Tjeneste som Menig i Hæren — jeg gaaer ud